

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 22. december 2017 i sag nr. BS 10D-1130/2017:

Østjysk Boligadministration
Søren Frichs Vej 25
8000 Århus C
mod
Alka Forsikring A/S
Engelholm Allé 1
2630 Taastrup

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen vedrører spørgsmålet om forsikringsdækning for vandskader, konstateret den 18. januar 2014 på ejendommen Nymarks Allé i Mårslet

Sagsøger, Østjysk Boligadministration, havde tegnet bygningsforsikring hos sagsøgte, Alka Forsikring A/S.

Sagsøgte nægter at dække skaderne, idet det bestrides, at der var tale om "voldsomt skybrud", hvilket efter forsikringsbetingelserne er forudsætningen for dækning.

Under denne sag, der er anlagt den 10. maj 2017, har sagsøger påstået sagsøgte dømt til at betale 2.000.000 kr. med rente fra den 1. august 2015.

Sagsøgte har påstået frifindelse, idet det gøres gældende, principalt at kravet er forældet, subsidiært at sagsøger ikke har løftet bevisbyrden for, at skaden blev forårsaget af "voldsomt skybrud". Derudover har sagsøgte bestridt tabsopførelsen.

Forældelsesindsigelsen er i medfør af retsplejelovens § 253 udskilt til særskilt og forlods afgørelse, og denne dom vedrører således kun det spørgsmål.

Oplysningerne i sagen

Vandskaderne blev konstateret den 18. januar 2014. og anmeldt til sagsøgte gennem sagsøgers forsikringsmægler Willis.

Der skete besigtigelse den 20. januar 2014 under deltagelse af blandt andre en taksator fra sagsøgte.

Sagsøgtes konklusion var, at skaden ikke var dækningsberettiget, mens

sagsøger fastholdt, at skaden var omfattet af forsikringen.

Den 2. juli 2015 skrev sagsøgte til forsikringsmæglerfirmaet Willis, som på det tidspunkt repræsenterede sagsøger.

I brevet meddelte sagsøgte under henvisning til en fornyet, mere udførlig redegørelse fra DMI om vejrforholdene, at sagsøgte stadig ikke fandt, at skaden var omfattet af forsikringens dækning, idet der ikke var tale om voldsomt skybrud.

Sagsøger fastholdt kravet om forsikringsdækning og indhentede en række yderligere oplysninger og analyser vedrørende nedbørsforholdene i dagene op til skadens indtræden.

Den 11. april 2016 blev holdt et møde mellem [REDACTED] fra Willis, repræsenterende sagsøger, og [REDACTED], der repræsenterede sagsøgte.

I fortsættelse af mødet sendte [REDACTED] den 12. april 2016 en længere mail til sagsøgte, hvori han kommenterede på det brev af 2. juli 2015, hvorved sagsøgte havde afvist dækning, med udførlig reference til materialet om vejrforholdene og til forskellige afgørelser, som sagsøgte havde påberåbt sig. Mailen blev afsluttet med en opfordring til sagsøgte om at anerkende, at skaden var dækningsberettiget.

Herefter rettede sagsøger henvendelse til advokat, der den 12. august 2016 skrev til sagsøgte, henviste til mailen af 12. april 2016, der ikke sås besvaret af sagsøgte, igen fremførte argumentationen for, at der havde været tale om et voldsomt skybrud i overensstemmelse med forsikringsbetingelserne, og påny anmodede sagsøgte om at bekræfte, at skaderne var forsikringsdækkede.

Dette brev blev den 13. oktober 2016 besvaret af sagsøgtens advokat, der fastholdt afvisningen af, at der havde været tale om et forsikringsdækket voldsomt skybrud, og derudover gjorde gældende, at der også var problemer i forhold til årsagsforbindelsen til skaderne og i forhold til kravet på over 2 million kr., hvor sagsøgtens taksator havde kalkuleret, at det højst kunne dreje sig om ca. 840.000 kr..

Brevet indeholdt følgende afsluttende afsnit:

"Som det vil være fremgået ovenfor, er det efter Alkas opfattelse klart, at skaden ikke er dækningsberettiget under forsikringen. Alka ønsker imidlertid som udgangspunkt ikke en proces om sagen, og er derfor - uden præjudice - indstillet på at tilbyde en mindre betaling per kulance, nemlig rundt DKK 250.000, svarende til ca. 30 % af DKK 840.000 til fuld og endelig afgørelse af det fremsatte krav under forsikringen....".

I brev af 10. november 2016 svarede sagsøgers advokat, at sagsøger fastholdt, at det anmeldte krav på 2.224.020,26 kr var dækket, og at "den tilbudte kulanceerstatning stor kr. 250.000,00 kan ikke accepteres". Brevet indeholdt desuden igen en række argumenter for, at der var tale om voldsomt skybrud, og blev afsluttet med oplysning om, at sagsøger ikke havde noget ønske om at føre proces om sagen, men agtede at indbringe sagen for domstolene, hvis der ikke blev fundet en tilfredsstillende løsning, hvorfor sagsøgte blev opfordret til at genoverveje sin stillingtagen.

Den 23. november 2016 ringede sagsøgtes advokat til sagsøgers advokat, der i mail af samme dato til [REDACTED] og til sagsøger refererede, at sagsøgtes advokat havde ønsket uddybning af nogle af sagsøgers beregninger. Samtidig havde sagsøgtes advokat villet høre til sagsøgers "forligsvillighed". Sagsøgers advokat havde hertil svaret, at sagsøger mente at have dokumenteret, at der var tale om en dækningsberettiget skade, og ikke ville forlige sagen på en risiko på dette punkt, men gerne drøftede en løsning på størrelsen af forsikringssummen.

Sagsøgtes advokat vendte i brev af 5. januar 2017 tilbage til sagsøgers advokats brev af 10. november 2016 og telefonsamtalen den 23. november 2016.

I dette brev kommenteredes på sagsøgers gennemgang af en analyse fra DMI, og advokaten afsluttede med en sammenfatning, hvori det blev meddelt, at det fortsat var sagsøgtes opfattelse, at sagsøger ikke havde godtgjort, at der havde været tale om voldsomt skybrud. Yderligere blev anført, at sagsøgte desuden fastholdt de øvrige indsigelser om, at der - hvis skaden alligevel måtte blive anset forsikringsdækket - ikke var tilstrækkelig dokumentation for årsagsforbindelse og tabsopgørelsen.

Brevet blev afsluttet således:

"Det angives i dit brev, at Østjysk Bolig agter at indbringe sagen for domstolene, "såfremt der ikke findes en tilfredsstillende løsning". Jeg har forstået, at betaling af DKK 250.000 per kulance ikke vil være en tilfredsstillende løsning for din klient, men inden der i givet fald udtages stævning, hører jeg gerne fra dig, hvad din klient vil anse for at udgøre en tilfredsstillende løsning."

Sagsøgers advokat reagerede ved den 11. januar 2017 at sende et brev, der igen drejede sig om analyse, beregninger og argumentation vedrørende nedbørsoplysningerne og desuden efterlyste sagsøgtes beregninger bag opfattelsen om, at tabet ikke kunne overstige 840.000 kr. Brevet indeholdt ingen bemærkninger i relation til opfordringen til at komme med forslag i forhold til sagsøgtes tilbud om en kulancebetaling på 250.000 kr.

I en kort mail af 23. januar 2017 kom sagsøgtes advokat med nogle

"foreløbige bemærkninger" til de nedbørsberegninger, der var indeholdt i brevet af 11. januar 2107, og dagen efter, den 24. januar 2017 kommenterede sagsøgers advokat ved mail videre på disse bemærkninger og på beregningerne.

I mail af 6. februar 2017 skrev sagsøgers advokat i forlængelse af sin mail af 24. januar 2017, at han gerne hørte, "om oplysningerne deri giver anledning til en fornyet vurdering fra jeres side, eller om sagen må anses uløselig uden domstolens mellemkomst?"

Sagsøgtens advokat svarede ved mail af 9. februar 2017, at han nu forstod sagsøgers beregninger; men at dette ikke gav anledning til nogen ændret opfattelse hos sagsøgte vedrørende spørgsmålet om voldsomt skybrud. I mailen anførtes yderligere:

"Inden dine klienter i givet fald går videre med sagen foreslår jeg imidlertid, at dine klienter gennemgår taksators opgørelse af kravet til ca. DKK 840.000, idet det vel ikke helt kan udelukkes, at parterne på baggrund heraf vil kunne finde en udenretlig løsning, hvis ellers dine klienter - som led i en forligsmæssig løsning - er indstillet på at acceptere, at de har en væsentlig procesrisiko i relation til at kunne føre det nødvendige bevis for, at vandskaden er forårsaget af voldsomt skybrud.

Jeg forventer at kunne sende dig taksators opgørelse inden for kort tid."

Efter den 21. februar 2017 at have modtaget taksatoropgørelsen sendte sagsøgers advokat den 6. marts 2017 en mail med bemærkninger til opgørelsen. I mailen blev desuden anmodet om suspension vedrørende forældelse, idet det blev anført:

"Uagtet parternes igangværende forhandlinger/afklaringer om en mulig forligsmæssig løsning skal jeg anmode om, at parterne suspenderer enhver forældelsesfrist i sagen...".

I mail af 10. marts 2017 replicerede sagsøgtens advokat på sagsøgers advokats bemærkninger til taksatoropgørelse og afsluttede med:

"Betinget af, at der ikke på nuværende tidspunkt er indtrådt forældelse, kan jeg bekræfte den ønskede suspension af forældelse med opsigelsesadgang."

Den 23. marts 2017 sendte sagsøgers advokat endnu en supplerende udtalelse fra DMI og opfordrede sagsøgte til inden to uger at anerkende dækning, da det ellers måtte påregnes, at kravet ville blive forfulgt ved domstolene.

Den 4. april 2017 svarede sagsøgtens advokat, at han kunne konstatere, at sagsøger havde valgt ikke at forholde sig til de spørgsmål, som Alka - uden præjudice - havde rejst til sammensætningen af sagsøgers krav. Vedrørende udtalelsen fra DMI henviste sagsøgtens advokat til, at sagsøgte vedvarende

havde bestridt, at der var ført bevis for, at der var tale om en vandskade, forvoldt af et voldsomt skybrud, og at den nye iøvrigt ensidigt indhentede udtalelse fra DMI ikke ændrede ved den opfattelse.

Sagsøgers advokat svarede samme dag, at han mente, at det nu var dokumenteret, at der var tale om et "tilstrækkeligt voldsomt skybrud", og bad sagsøgte advokat be- eller afkræfte, at sagsøgte ville anerkende skaden som dækningsberettiget.

Den 6. april 2017 skrev sagsøgte advokat:

"Alka har allerede for længe siden afvist, at der foreligger en dækningsberettiget skade, hvilken afgørelse Alka vedvarende har fastholdt, og jeg gjorde det ved min mail af 4. april 2017 det klart, at den yderligere udtalelse fra DMI, som du har indhentet, ikke ændrer ved Alkas opfattelse..."

Herefter blev denne sag anlagt den 10. maj 2017.

Parternes synspunkter

Sagsøger har bestridt, at kravet på tidspunktet for indlevering af stævning den 10. maj 2017 var forældet, idet der mellem parterne, i hvert fald siden 13. oktober 2016, har været indledt reelle forhandlinger om både grundlaget for og størrelsen af sagsøgers krav.

Vandskaden skete i perioden 16. - 18. januar 2014, hvorfor den 3-årige forældelsesfrist efter forældelsesloven § 2, stk. 4, udløb den 18. januar 2017.

Det følger imidlertid af forældelseslovens § 21, stk. 5, der også finder anvendelse i sager om forsikringskrav, jf. forsikringsaftalelovens § 29, stk. 1, at indledning af forhandling om fordringen inden udløbet af forældelsesfristen medfører, at forældelse af kravet tidligst indtræder 1 år efter det tidspunkt, hvor forhandlingerne må anses for at være afsluttet.

Parterne indledte i efteråret 2016 forligsforhandlinger om både grundlaget for kravet og om kravets størrelse, således som det blandt andet fremgår af sagsøgte brev af 13. oktober 2016, hvori der udtrykkeligt blev fremsat tilbud om en forligsmæssig løsning mod betaling af 250.000 kr.

Den efterfølgende korrespondance mellem parterne vedrørte ligeledes forhandlinger om selve grundlaget for kravets størrelse, herunder navnlig en analyse og gennemgang af DMI's tal over nedbørsmængderne i den relevante periode, ligesom parterne også udvekslede synspunkter omkring kravets størrelse. Herunder blev der i sagsøgte e-mail af 9. februar 2017 udtrykkeligt lagt op til at finde en forligsmæssig løsning, når sagsøger havde haft mulighed for at gennemgå opgørelsen fra sagsøgte taksator.

Det gøres nærmere gældende, at sagsøgte ikke har løftet sin bevisbyrde for, at forhandlingerne mellem parterne blev afsluttet på et tidligere tidspunkt end den 6. april 2017. Forældelsesfristen for sagsøgers krav udløb således tidligst 1 år senere, det vil sige den 6. april 2018, og stævningen er således indleveret rettidigt.

Sagsøger har endelig henvist til, at sagsøgte på intet tidspunkt før i svarskriftet af 27. juni 2017 havde tilkendegivet, at der ikke havde været gennemført forhandlinger mellem parterne om kravet inden udløbet af den almindelige forældelsesfrist.

Sagsøgte har henvist til, at sagsøgte straks afviste, at der var dækning under forsikringen, og denne afvisning har vedvarende været fastholdt, idet det er sagsøgtes opfattelse, at sagsøger ikke har løftet bevisbyrden for, at skaden er forårsaget af "voldsomt skybrud" i forsikringspolicens forstand.

Efter forsikringsaftalelovens § 29, stk. 1 gælder for krav på dækning under en forsikring den almindelige tre-årige forældelsesfrist i forældelsesloven.. Kravet opstod den 18. januar 2014, og der indtrådte derfor forældelse den 18. januar 2017, medmindre der på dette tidspunkt var sket en foreløbig afbrydelse af forældelsesfristen som følge af forhandlinger om fordringen, jf. forældelseslovens § 21, stk. 5. Det er sagsøger, der bærer bevisbyrden for, at der har været ført sådanne forældelsesafbrydende forhandlinger, det vil sige reelle forligsforhandlinger, der har medført en rimelig udsigt for sagsøger til, at der ville findes en forligsmæssig løsning.

Sagsøgte bestrider, at sagsøgtes tilbud af 13. oktober 2016 om betaling af 250.000 kr. udgør et tilbud om en forligsmæssig løsning. Som det udtrykkeligt fremgår af brevet, var der tale om, at sagsøgte som en mindre betaling pr. kulance tilbød et beløb, der svarede til kun ca. 11% af det krav på 2.224.020,26 kr., som sagsøger havde fremsat. I overensstemmelse hermed refererede sagsøgers egen advokat i sit brev af 10. november 2016 til den tilbudte kulanceerstatning, som i øvrigt blev afvist. Tilbuddet om betaling af en kulanceerstatning har derfor under alle omstændigheder ikke dannet baggrund for egentlige forligsforhandlinger mellem parterne.

Den opfordring, som sagsøger i brevet af 5. januar 2017 under henvisning til den tidligere tilbudte kulanceerstatning fik til at oplyse, hvad der efter sagsøgtes opfattelse ville udgøre en tilfredsstillende løsning på sagen, inden der i givet fald blev udtaget stævning, blev ikke fulgt, før der indtrådte forældelse den 18. januar 2017. Den korrespondance, der er udvekslet, efter der indtrådte forældelse, er uden betydning for forældelsesspørgsmålet. Dette gælder også bemærkningen i mailen af 9. februar 2017 om en "udenretlig løsning", og i øvrigt blev det i mailen udtrykkeligt angivet, at en udenretlig løsning forudsatte, at sagsøger accepterede at have en væsentlig procesrisiko i relation til selve dækningsspørgsmålet. Dette har sagsøger på intet tidspunkt villet acceptere, således som det blandt andet fremgår af mailen fra fra sagsø-

gers advokat til sagsøger af 23. november 2016.

Det gøres på denne baggrund gældende, at der på intet tidspunkt, hverken før eller efter der indtrådte forældelse, har været tale om reelle forligsforhandlinger, som har medført en rimelig udsigt for sagsøger til, at der ville findes en forligsmæssig løsning, herunder også fordi det har stået klart for sagsøger, at et eventuelt forlig under alle omstændigheder forudsatte, at sagsøger accepterede, at et forlig skulle afspejle, at sagsøger havde en væsentlig risiko på dækningspørgsmålet. Dette har sagsøger på intet tidspunkt i forløbet ville acceptere.

Det gøres endvidere gældende, at sagsøger havde anledning og tid til at påbegynde reelle forligsforhandlinger, inden der indtrådte forældelse, hvilket imidlertid ikke skete. Først den 6. marts 2017, efter der var indtrådt forældelse, anmodede sagsøger sagsøgte om at suspendere forældelsesfristen, og sagsøgte accept var klart og utvetydigt betinget af, at der ikke allerede var indtrådt forældelse. Det har ingen betydning, at sagsøgte ikke fremsatte andre indsigelser. Tværtimod viser sagsøgers anmodning om en suspensionsaftale, at sagsøger på dette tidspunkt erkendte, at der ikke havde været forældelsesafbrydende forhandlinger om fordringen.

Endelig har sagsøgte anført, at under henvisning til den passivitet, som sagsøger, der under forløbet har været repræsenteret både af forsikringsmægler og advokat, har udvist over for behørigt at følge op på sit krav, er der ikke noget specielt hensyn at tage til sagsøger i forhold til forældelsespørgsmålet,

Rettens begrundelse og afgørelse

Sagsøgte meddelte allerede ganske kort tid efter skaden, at man afviste dækning, idet den påberåbte skadesårsag ikke opfyldte betingelsen i forsikringsvilkårene om at være " voldsomt skybrud".

I de følgende tre år har sagsøger, først gennem sin forsikringsmægler og siden gennem advokat, løbende fremsat argumentation for, at der havde været tale om voldsomt skybrud og dermed forsikringsdækning, og har løbende indhentet nye oplysninger og analyser og foretaget nye beregninger.

Selvom sagsøgte undervejs har kommenteret på sagsøgers synspunkter og beregninger, har sagsøgte samtidig vedvarende tilkendegivet, at man fastholdt sin afvisning af dækning.

De forligstilbud, som sagsøgte har fremsat, er udtrykkeligt betegnet som værende pr. kulance og med samtidig understregning af, at sagsøgte fastholdt, at der ikke var forsikringsdækning, og at det skulle være et led i et forlig, at

sagsøger anerkendte den procesrisiko, der var om dette spørgsmål.

Sagsøger har heroverfor lige så kategorisk afvist at indgå på denne betingelse for et forlig.

Retten finder, at sagsøger ikke har godtgjort, at der har foreligget sådanne reelle forhandlinger, at forældelsesfristen på 3 år har været suspenderet.

Forældelse indtrådte således den 18. januar 2017, og det efterfølgende forløb, herunder sagsøgte accept den 10. marts 2017 af suspension, der skete med udtrykkeligt forbehold for, at forældelse ikke allerede var indtrådt, kan ikke føre til et andet resultat.

Sagsøgte påstand om frifindelse tages derfor til følge.

Efter sagens resultat skal sagsøger betale sagsomkostninger til sagsøgte med 60.000 kr. med tillæg af moms til dækning af udgift til advokat.

Beløbet er fastsat med udgangspunkt i påstandens størrelse, men samtidig under hensyn til, at sagen allerede efter indgivelse af replik blev berammet til delhovedforhandling om det forældelses spørgsmål, der nu har afgjort sagen, og til delhovedforhandlingens begrænsede omfang og varighed.

Thi kendes for ret:

Sagsøgte Alka Forsikring A/S frifindes.

Sagsøger Østjysk Boligadministration skal inden 14 dage betale 75.000 kr. i sagsomkostninger til sagsøgte.

Katrine B. B. Eriksen
dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Glostrup, den 22. december 2017.

Katrine B. B. Eriksen, dommer